

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: CIRU ECONOMU

Licențiat în drept din Paris, Procuror-General la Inalta Curte de casație

PRIM-REDACTOR: ION N. CESARESCU || REDACTOR-PROPRIETAR: I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an, în România	40 lei
6 luni	20 "
3 luni	10 "
Străinătate: 50 lei pe an, 25 pe 6 luni	

*Apare de două ori pe săptămână
sub redacțiunea unui comitet*

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

Redacția & Administrația
București, CALEA RAHOVEI—5
Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 1698

SUMAR:

Societatea de salvare și de primele ajutoare în cazuri de accidente (urmare) de d-l Iscod.

JURISPRUDENȚĂ:

Curtea de casație s. 1: Ghiță N. Căciularu cu Gh. Gr. Angelescu;

Idem s. III: Doctor I. M. Miras cu Minist. de Interne;

Curtea de apel București s. 1: Luca D. Zissu cu D. Balian;

Idem: Societatea comercială Franco-Română cu M. Schwartz;

Tribunalul Ilfov s. II: Gr. și Aneta Ștefănescu cu D-na Maria V. Ștefănescu;

Tribunalul Căvurlui s. II: Wilhelm Funt cere declararea în faliment a def. Kommrover;

Tribunalul Romanai: D-r I. Cernătescu, cere anchetă în futurum.

SOCIETATEA DE SALVARE

ȘI DE

PRIMELE AJUTOARE ÎN CAZURI DE ACCIDENTE

Am comunicat cititorilor noștri în numărul trecut că, datorită inițiativei laudabile a d-lui profesor Dr. N. Minovici, s'a constituit, în București, *Societatea de Salvare* care funcționează în aripa dreaptă a frumosului azil «Theodora L. Cazzavillan» de pe Cheiul Dâmboviței¹⁾.

Persoanele cari compun Consiliul de administrație al acestei Societăți, sunt o chezășie puternică că scopul umanitar pentru care ea s'a creat²⁾ va fi încoronat de succes.

Societatea Salvarea dispune actualmente de: 3 ambulanțe foarte solide și elegante, având fiecare câte un pat transportabil pe care așează victima unui accident și de 37 dulapuri, așezate pe stradele Capitalei în diferite puncte lângă stațiuni telefonice, fie-care dulap având câte 2 paturi necesare așezării și transportării victimelor.

Personalul societății Salvarea, de-o-cam-dată, se compune din: 4 medici din care unul are locuința

chiar în localul societății; o soră, idem, care face primiriile și ia măsuri să se execute ordinele date de d-l medic director D-r N. Minovici; 10 interni recrutați dintre cei mai distinși studenți de la medicină; 2 agenți sanitari și 3 servitori.

Societatea are instalat telefon și îndată ce este avizată de un caz, sora societății ia măsuri ca ambulanța de serviciu — care staționează regulat în fie-care zi în fața Azilului de la ora 5 a. m. până la 1 noaptea, fără întrerupere — să pornească imediat cu personalul necesar, ce se servesc de 4 biciclete, pentru a da primele ajutoare convenite.

D-l Dr. N. Minovici și-a dat osteneala și a reușit să instaleze societatea Salvarea, în așa fel, în cât să poată corespunde în mod complet scopului pentru care a fost creată.

Camerile sunt mobilate frumos, și ceea-ce te farmecă mai mult este aranjamentul artistic și curățenia perfectă ce domnește în toate saloanele ocupate de Societate.

Jos, cum intri, în față, se află corpul de gardă unde stau: sora Societății și internii de serviciu gata să plece cu cele necesare pentru a da primele ajutoare victimelor accidentelor petrecute în cursul zilei (ora 5 dimineața până la 1 noaptea).

În aripa dreaptă, jos, se află camera medicului intern; lângă aceasta, salonul unde se dau ajutoarele medicale și în care se află un dulap cu diferite instrumente chirurgicale și cele necesare pentru pansamente, o masă și un scaun pe cari se așează pacienții când urmează a li se face diferitele operațiuni; un pat, etc. Alături se află o sală mare cu bănci și o catedră, numită «Școala Samariteană», unde d-l profesor Dr. N. Minovici și alți d-ni doctori fac lecțiuni publice în anumite zile, arătând celor prezenți cum se dau primele ajutoare victimelor unui accident. La aceste cursuri sunt obligați a asista pe rând toți ofițerii de poliție inclusiv sergenții de oraș.

În partea de sus sunt 2 încăperi mari unde

¹⁾ A se vedea *Curierul Judiciar* No. 51 din 29 Iulie a. c., în care s'a publicat și numele persoanelor cari compun consiliul de administrație.

²⁾ Vezi art. 2 din Statute, ce am reprodus în întregime la loco citat.

se află dormitoarele internilor, agenților sanitari și a oamenilor de serviciu, iar alături, deasupra Corpului de gardă se află un prea frumos salon, elegant mobilat, ce este rezervat ședințelor consiliului de administrație.

Intreg mobilierul, lucrat anume pentru societate, după cum am arătat în numărul trecut, a fost donat gratuit de diferite persoane și case industriale și comerciale.

Iată numele persoanelor caritabile cari au donat Societății Salvarea diferitele mobile :

1) Casa E. Lessel București, la 18 Mai 1907 : 1 masă pentru conferințe cu pegamoir, 1 masă mare de lemn stejjar, 1 bibliotecă de lemn stejjar, 12 scaune de lemn stejjar, 2 foteluri de lemn stejjar ;

2) Casa A. Bekman. București, la 18 Mai 1907 : 3 ceasornice, 1 bici de trăsură ;

3) D-l George San Marin : 1 pereche japuri, 1 pereche fruntare ;

4) Casa Lazăr Iohsohn, București, la 26 Mai 1907 : 1 orologi mare de perete și 2 ceasornice ;

5) Casa I. Wappner, București, la 30 Mai 1907 : 2 lămpi de suspendat ;

6) Casa Fr. Broehm S-sor, București, 30 Mai 1907 : 1 port cuveta complet, 1 mtr. bellroth batist, 4 mtr. mușama vulcanisată ;

7) Casa Bucher & Durrer, București, la 1 Iunie 1907 : 1 cazier pupitru cu 7 sertare de lemn stejjar, 1 masă de lemn de fag aburit, 2 scaune de lemn de fag ;

8) Casa Ludvig Rhein & Co., Azuga, 7 Iunie 1907 : 1 canapea trestie, 2 fotole trestie, 24 scaune trestie ;

9) Casa Leopold Abramovici, București, la 26 Iunie 1907 : 6 paturi de fier ;

10) Casa Societății Anonime de basalt artificial de la Cotroceni : 1 garnitură de spălat 4 duzini farfuri întinse ripsate, 2 duzini farfuri adânci, 1 duzină farfuri dezert, 3 garnituri de spălat, 12 cesci mari cu farfuriile lor, 12 cesci mici pentru cafea turcească, 8 scuiptoare albe mari, 12 cănițe decorate, 3 cane albe pentru apă, 6 cenușiere de faianță, 3 sfeșnice de faianță, 6 solnițe albe de faianță ;

11) Casa Societății Române de sticlărie, București, la 24 Mai 1907 : 2 sticle de noapte cu pahar și farfuri. 1 sticlă mare de apă, 12 pahare de apă, 48 pahare de apă groaze sadea, 6 sticle frappeuri, 3 căni pentru apă gheață ;

12) Casa Ilie Dumitrescu, București, la 3 Iulie 1907 : 25 mtr. 70 pânză pentru saltele ;

13) Casa N. Berman, București, la 2 Iulie 1907 : 1 vas de sticlă cu bronz ;

14) Casa Ion & Al. Alexandrescu, București, la 2 Iulie 1907 : 1 grătar de fier pentru șters picioarele de noroi ;

15) Casa Alexandru & V. Dumitrescu, București, la 5 Iulie 1907 : 1 vas pentru umbrele, 3 fulgi pentru scuturat, 1 aparat pentru scuturat ;

16) Casa Dumitru Manolescu București, la 9 Iulie 1907 : 2 ștergătoare de cocos pentru șters picioarele ;

17) Casa Luca P. Niculescu, București, la 9 Iulie 1907 : 10 bucăți cuverturi lână gris, 12 bucăți prosoape de olandă ;

18) Casa Filip Haass & fi. București, la 20 Iulie 1907 : 39 mtr. 60 covor a lei 8.50 mtr ;

19) Casa B. D. Zismann, București, 13 Iulie 1907 : 3 guarne ;

20) Casa Magazinul Universal, București la 15 Mai 1907 : 1 lavuar, 1 garnitură de lavuar, 1 garnitură cană și găleata de zinc, 4 socle de sticlă, 1 săpun de marsilia, 1 pahar, 1 perie de dinți, 1 perie de unghii ;

21) Casa Leon Alcalay București, la 10 Mai 1907 : 23 cărți scrise de diferiți autori ;

22) Casa I. Haug, București, la 2 Aprilie 1907 : fierărie completă pentru 20 paturi transportabile ;

23) Casa I. Bensimon București, la 17 Iulie 1907 : 1 perlină de cauciuc.

Societatea Salvarea actualmente nu dispune de fonduri, ne având de cât 3000 lei anual înscrisi în Budgetul Primăriei București și alte câte-va mici sume donate de câte-va instituțiuni.

D-l Dr. N. Minovici cu consiliul de administrație fac eforturi și mari sacrificii cu plata personalului inferior, întreținerea cailor și a vehiculelor. Personalul superior : medici, interni și sora societății prestează serviciul lor gratuit.

Sperăm că, în curând, apreciindu-se realele servicii ce Societatea Salvarea este menită a aduce prin organizația ei populației Capitalei, se vor găsi mai multe inimi caritabile și generoase, atât din elita socială cât și din clasa burgheză bogată, cari să contribuie cu fonduri pentru susținerea și dezvoltarea acestei utile societăți «Salvarea».

Nu mai puțin, credem, că atât Statul cât și diferitele instituțiuni, societăți de asigurare și de credit se vor grăbi ca în budgetele lor să înscrie diferite sume pentru a veni în ajutorul societății Salvarea, care va putea ast-fel să-și întindă operațiunile sale bine-făcătoare și în afară de capitala București.

Pentru a se putea strânge un fond, un comitet de doamne a organizat mari serbări populare pentru zilele de 14-15 August în «Parcul Carol I» (*Exposiție*). Prețul intrării va fi 50 bani în timpul zilei și 1 leu seara.

Felicitând pe inițiatorul Dr. N. Minovici și pe consiliul de administrație pentru stăruința depusă pentru constituirea și funcționarea societății Salvarea, le urăm tot succesul de care nici un moment nu ne îndoim.

Iscođ.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. I

Audiența de la 1 Iulie 1907

Președenția D-lui I. DUCA, Consilier

Ghiță N. Căciularu cu Gh. Gr. Angelescu

Prescripțiune.—Intreruperea ei.—Condițiuni cerute ca o cerere făcută în judecată să poată întrerupe prescripțiunea. — Erede de bună credință asupra unui imobil determinat — Dacă posesia începută în persoana sa, unită cu calitatea de moștenitor poate conduce la prescripția de 10 și 20 ani. — (Art. 1868, 1869, 1858, 1859 și 1895 codul civil).

1. Cererea făcută în judecată nu întrerupe prescripțiunea de cât dacă îi este încuviințată de judecată printr'o hotărâre de nerevocabilă autoritate.

2. Eredede de bună credință, care a găsit în patrimoniul succesoral un imobil determinat, începe în persoana sa, din momentul deschiderii succesiunii, o posesie nouă, care unită cu calitatea de moștenitor, poate conduce la acbândirea proprietății acelu imobil prin prescripțiunea de 10 — 20 ani prevăzută de art. 1895 codul civil.

Decizia No. 212/907. — Respins recursul făcut de Ghiță N. Căciularu, în contra sentinței tribunalului R.-Sărat No. 349/906, dată în proces cu Gh. Gr. Anghelescu.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Octav Sorescu în dezvoltarea motivului I de casare;

Pe d-l avocat Const. Brăescu în dezvoltarea motivului al II de casare;

Pe d-l avocat Em. Pantazi în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Violaarea art. 1847 codul civil și nesocotirea art. 1865 codul civil intru cât în speță prescripțiunea de 10 ani pe baza căruia Tribunalul R.-Sărat a admis apelul d-lui Gh. Anghelescu a fost întreruptă printr'o cerere în judecată introdusă de subsemnatul înaintea Judecătoriei Ocolului Marginea, cerere înregistrată la No. 1884 din 26 Aprilie 1895».

Având în vedere sentința supusă recursului din care se constată că asupra acțiunii în revendicarea de față, intențată de recurentul de azi, Ghiță N. Căciularu în contra intimatului Gh. Gr. Anghelescu, acesta a opus ca mijloc de apărare și prescripțiunea de 10 ani, prevăzută de art. 1895, intru cât a stăpânit imobilul în litigiu, mai mult de 10 ani, cu bună credință și în calitate de moștenitor al defunctului său părinte Gr. Anghelescu, la decesul căruia a găsit în patrimoniul lui acest imobil;

Că, tribunalul găsind întemeiat acest mijloc de apărare, a respins acțiunea ca nefondată;

Considerând că după dispozițiunile art. 1868 codul civil cererea făcută în judecată nu întrerupe prescripțiunea de cât dacă este încuviințată de judecată printr'o hotărâre de nerevocabilă autoritate;

Considerând că în specie, constatându-se că recurentul Ghiță N. Căciularu, s'a desistat de la cererea făcută la 1895, nu pentru vr'o nulitate de formă sau de necompetința instanței către care a adresat cererea, după cum se prescrie prin art. 1869 codul civil, bine a judecat tribunalul că nu poate fi vorba de o întrerupere de prescripțiune, și, prin urmare, sus arătatul mijloc de casare se găsește neîntemeiat;

Asupra motivului al II-lea de casare:

«Rea aplicare a dispozițiilor art. 1858 al. 4 codul civil intru cât acest articol prevede că posesiunea ce se exercită nu sub nume de proprietar, se poate schimba în posesiune utilă când trasmisiunea posesiei din partea deținătorului la altul se face printr'un act cu titlu universal, dacă acest succesor universal este de bună credință, dispozițiune care este inaplicabilă în speță, intru cât imobilul în litigiu nu figura în patrimoniul tatălui d-lui Anghelescu la moartea sa și deci Gh. Anghelescu nu îl putea deține cu titlu de moștenitor ab intestat al tatălui său și nici nu putea alege buna credință, intru cât din însuși contractul de arendă intervenit la 1888 Februarie 22 între d-l Gh. Anghelescu și mama sa, reiese că imobilul în litigiu aparținea d-nei Anghelescu, mama d-lui Gh. Anghelescu și deci nu se află în patrimoniul lui Gr. Anghelescu, tatăl d-lui Gh. Anghelescu».

Considerând că din combinațiunea art. 1858 aliniatul 4 și 1859 codul civil rezultă că eredele de bună credință, care a găsit în patrimoniul succesoral un imobil determinat, începe în persoana sa, din momentul deschiderii succesiunii, o posesiune nouă, care unită cu calitatea de moștenitor, poate conduce la dobândirea proprietății aceluși imobil prin prescripțiunea de 10—20 ani prevăzută de art. 1895 codul civil;

Considerând că tribunalul constată în fapt că intimatul Gh. Gr. Anghelescu, la decesul tatălui său Gr. Anghelescu, a găsit în patrimoniul acestuia imobilul revendicat prin procesul de față;

Considerând că o asemenea constatare de fapt, scapă controlului curței de casație;

Considerând că astfel fiind, și acest mijloc de casare se găsește neîntemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. III

Audiența dela 20 Iunie 1907

Președenția D-lui G. P. PETRESCU, Președinte

Doctor I. M. Miras cu Ministerul de Interne

Contencios administrativ. — Competință. — Funcționari inamovibili. — Ce se înțelege prin asemenea funcționari, cu dreptul a se plânge la Casație pentru îndepărtarea lor din funcțiune. — Dreptul ginților. — Locuitorii teritoriului anexat. — Dacă toți devin cetățenii statului la care s'a anexat. — Legea organizării Dobrogei. — Cetățenii musulmani deveniți cetățenii români. — Sarcina impusă lor de a dovedi că sunt cetățenii români. — (Art. 5 al. i legea Curței de casație și art. 32 legea sanitară).

1. Conform art. 5 al. i din legea Curței de casație numai funcționarii inamovibili, legalmente numiți, au dreptul a recurge la Curtea de casație spre a se plânge în contra arbitrariului prin care au fost îndepărtați din funcțiunii.

2. După principiul consacrat de dreptul ginților, locuitorii unui teritoriu anexat, trecând sub dominațiunea străină, nu perd drepturile civice de care s'a bucurat pe teritoriul anexat, afară de restricțiunile impuse de legile statului căruia a fost anexate.

Ast-fel, în virtutea acestui principiu nu toți locuitorii teritoriului anexat, devin cetățenii statului, sub dominațiunea căruia au trecut, ci numai acei cari s'a bucurat de această cetățenie în statul de la care au fost deslipiți; că legiuitorul român ținând seamă de acest principiu pe care umanitatea ca și civilizația îl recomandă cuceritorilor, prin art. 3 din legea de la 9 Martie 1880 relativă la organizarea Dobrogei, declară că toți locuitorii Dobrogei cari la 11 Aprilie 1877 erau cetățenii otomani, devin și sunt cetățenii români.

3. Guvernul român anunțând a forma o statistică de numărul locuitorilor Dobrogei la 11 Aprilie 1877 cu arătarea numelui, a epocii așezării lor în Dobrogea, a neamului lor și a drepturilor de care s'a bucurat sub musulmani, a lăsat în sarcina celui ce se pretinde cetățean român, să facă dovada că a locuit în Dobrogea la 11 Aprilie 1877.

4. Dacă este adevărat că o simplă eroare nu poate infirma o stare de drept, nu este mai puțin exact că această eroare trebuie să fie demonstrată, pentru ca cel ce din eroare s'a considerat străin, să fie recunoscut că a fost totdeauna român.

Decizia 176/907. — Respins recursul făcut de Dr. I. M. Miras, contra Inaltului Decret Regal No.

2030 din 25 Aprilie 1907, prin care Ministerul de Interne, l'a înlocuit în funcția de medic comunal al orașului Galați.

S'au ascultat: d. avocat Take Ionescu din partea recurentului, și d. avocat G. G. Danielopol-fiu din partea intimatului.

Curtea,

Asupra recursului făcut de doctor I. Miras din Galați în contra Înaltului Decret Regal cu No. 2030 din 907;

Având în vedere Înaltul decret atacat cu recurs;

Având în vedere că din desbateri, din actele produse de părți în instanță, și din diferite circumstanțe ale cauzei, se constată în fapt că recurentul Dr. I. Miras s'a născut în ziua de 30 Ianuarie 1857, în comuna Sulina, ținutul Dobrogei pe atunci provincie otomană, astăzi anexată la teritoriul regatului Român; că, în ziua de 19 Aprilie 1877, recurentul era locuitor în această provincie, și ca atare, în drept de a beneficia de dispozițiunile legislative înscrise în legea organizării Dobrogei promulgată la 9 Martie 1880, întru cât s'ar găsi în cazurile prevăzute de acea lege;

Având în vedere că recurentul, ca locuitor în Dobrogea, a fost recrutat, în anul 1896, și înscris în tabelele de recensământ ale județului Covurlui pentru clasa aceluia an;

Având în vedere că dânsul a protestat în contra acestei înscriseri, susținând că fiind născut din părinți greci, născuți ei înșiși pe teritoriul regatului Grecesc nu s'au bucurat de cetățenia otomană, și prin urmare nu a putut deveni cetățean român, prin efectul legii de la 9 Martie 1880; că, în urma acestei plângeri, guvernul român, ordonând o anchetă și convingându-se că plângerea era întemeiată, a dat ordin ca reclaman-tul, de atunci, să fie șters din controalele armatei, ca supus elen, și astfel a fost apărat de serviciul militar;

Având în vedere că, mai târziu, acest recurent, terminându-și studiile medicale în străinătate și întorcându-se la Galați, cu titlu de doctor în medicină din Paris, a fost înscris în controalele armatei ca medic de batalion, și după terminarea stagiului a fost înaintat la gradul de medic de regiment, repartizându-se, ca medic de rezervă, la regimentul Siret No. 11;

Având în vedere că la 13 Iunie 1905 recurentul, prin Înaltul Decret Regal cu No. 3296 a fost numit, în temeiul concursului, medic definitiv al urbei Galați, iar prin Înaltul Decret Regal No. 2030 din 25 Aprilie 1907, a fost înlocuit cu d-rul Galin, după raportul Ministerului de Interne;

Având în vedere că recurentul prin recursul îndreptat la această Înaltă Curte, pretinde că numirea sa ca medic definitiv al urbei Galați, era făcută cu respectul tuturor formelor cerute de legea organizării serviciului sanitar; că de și în anul 1896 după cererea sa, a fost șters din controalele armatei ca supus elen, totuși la acea epocă era român și numai din eroare a cerut scutirea de serviciul armatei, că această eroare se învederează prin actul său de naștere din care rezultă că este născut în Sulina, și prin un certificat eliberat de vice-consulatul turcesc din Sulina, din care se constată că părinții săi erau născuți în Macedonia, provincie turcească, și că tatăl său s'a bucurat de cetățenia turcească fiind în timpul dominațiunii turcești membru în consiliul sub-prefecturii Sulina; că această eroare ar fi fost recunoscută de însuși guvernul Român, de oare-ce după terminarea studiilor sale a fost primit în armată ca să-și facă stagiul ca medic de batalion; că prin armare nu putea fi revocat, pur și simplu, din postul său de medic definitiv de oraș de cât, pentru abateri de la datoriile sale, în baza unui raport motivat al Ministerului de Interne, și în urma unei anchete făcute de un inspector sanitar; că în conformitate cu art. 5 al. i din legea organizării contenciosului admi-

nistrativ, aș dreptul de a recurge la Secția III-a a Curții de casațiune nu numai funcționarii inamovibili proprii zis, ci toți funcționarii cari nu pot fi înlocuiți de cât în cazuri, și cu formalități anume prevăzute de legea corpului administrativ din care ei fac parte;

Având în vedere că Ministerul de Interne cere respingerea recursului pentru singurul motiv că recurentul nu era român când a obținut funcțiunea din care a fost depărtat, că recunoaște competența acestei Înalte Curți de a judeca recursurile făcute de medicii, cari au fost înlocuiți fără observarea formelor prevăzute de lege, dar în specie recursul nu ar putea fi admis de cât atunci când recurentul ar putea dovedi calitatea sa de român, că această lipsă de calitate este probată prin însuși mijloacele de cari recurentul s'a servit, spre a fi scutit de serviciul militar;

Considerând că, potrivit articolului 32 din legea organizării serviciului sanitar, nimeni nu poate fi numit medic al statului, al unui județ, sau al unei comune, de cât dacă este român sau naturalizat român, și în-deplinește și condițiunile de capacitate formal cerute de lege; că asemenea funcționari odată numiți nu pot fi înlocuiți de cât cu observarea unor anumite forme;

Considerând că conform art. 5 al. i din legea organizării contenciosului administrativ, numai funcționarii inamovibili, legalmente numiți au dreptul de a recurge la acest contencios spre a se plânge în contra arbitrarului prin care au fost îndepărtați din funcțiunile lor, că recurentul fiind un funcționar ce nu poate fi înlocuit pur și simplu este un funcționar inamovibil și deci recursul este admisibil în principiu;

Considerând că lipsa calității de Român fiind unicul mijloc pe care ministerul îl invoacă în susținerea decretului supus recursului pentru a motiva revocarea recurentului, incumbă acestei Curți ca să examineze temeinicia lui;

Considerând că este netăgăduit că recurentul s'a născut în comuna Sulina, teritoriul Dobrogei în timpul dominațiunii otomane; că în momentul anexării Dobrogei, se găsea locuind în această provincie împreună cu părinții săi; că părinții săi nu erau născuți în această provincie, ci veniți din alte părți, și stabiliți la Sulina într'un timp ce nu s'a putut determina;

Considerând că este un principiu consacrat de dreptul ginților, că locuitorii unui teritoriu anexat, trecând sub dominațiunea străină, nu pierd drepturile civice de care s'au bucurat pe teritoriul anexat, afară de restricțiunile impuse de legile statului căruia au fost anexate;

Considerând că, în virtutea acestui principiu, nu toți locuitorii teritoriului anexat devin cetățenii statului sub dominațiunea căruia au trecut, ci numai acei cari s'au bucurat de această cetățenie în statul de la care au fost deslipiți; că cei-l'alți locuitori, își păstrează calitatea lor de străini, cu deosebire că, în viitor vor fi guvernați de legile relative la străini, în vigoare în statul la care au fost alipiți;

Considerând că legiuitorul român, ținând seamă de acest principiu pe care umanitatea ca și civilizația îl recomandă cuceritorilor, prin art. 3 din legea din 9 Martie 1880, relativă la organizarea Dobrogei, declară că toți locuitorii din Dobrogea, cari în ziua de 11 Aprilie 1877, erau cetățenii otomani, devin și sunt cetățenii români;

Considerând că guvernul român omițând de a forma o statistică de numărul locuitorilor aflați pe teritoriul Dobrogei, la 11 Aprilie 1877, cu arătarea numelui fiecărui, a epocii așezării lor în Dobrogea, a neamului din care face parte și a drepturilor de cari s'au bucurat sub domnia musulmană, — a lăsat în sarcina celui care se pretinde cetățean român ca să dovedească că a fost cetățean otoman și că a locuit în Dobrogea la 11 Aprilie 1877;

Considerând că recurentul Dr. Miras, își fondează cetățenia sa otomană pe faptul necontestat al aflării

sale pe teritoriul Dobrogei la 11 Aprilie 1877 și pe două acte : pe un certificat eliberat de vice-consulul turcesc din Sulina care afirmă că la consulat, s'ar fi găsit un atestat cu data de 1872, din care ar fi reeșind că tatăl recurentului ar fi fost supus otoman și membru în consiliul sub-prefecturii, și pe un act de naștere prin care se constată că recurentul este născut la 30 Ianuarie 1867 în comuna Sulina, și că tatăl acestui recurent, Mihail D. Miras, a fost originar din Macedonia ;

Considerând că certificatul consulului turcesc se întemeiază pe un atestat a cărui valoare probantă nu se poate verifica, ne-fiind produs în cauză, că printr'insul se afirmă că tatăl recurentului ar fi supus otoman ;

Considerând că aceste două acte nu sunt suficiente pentru a atribui D-ului Miras calitatea de cetățean român ; că sinceritatea lor este combătută de către însuși recurentul prin o serie de fapte cari concurg în a stabili că dânsul nu a fost și nici nu a înțeles să fi fost cetățean otoman ;

Considerând că pentru a obține ștergerea sa din controalele armatei recurentul s'a servit de un pașaport rusec cu care călătorea în străinătate, afirmând că părinții săi s'au născut pe teritoriul regatului Elen, iar nici de cum pe acel al imperiului otoman ; că după ce a fost șters din controalele armatei s'a lepădat de protecțiunea greacă, și a cerut să fie împământenit de camerele române ; că cu ocaziunea angajării sale ca medic de batalion asușinut că este supus grec, că toate aceste împrejurări sunt grave, precise și concordante în a dovedi nesinceritatea celor două documente produse în cauză ;

Considerând că dacă este adevărat că o simplă eroare nu poate infirma o stare de drept, nu este mai puțin exact că această eroare trebuie să fie demonstrată, pentru ca, cel ce din eroare s'a considerat străin să fie recunoscut că a fost tot-d'a-una român ;

Considerând că recurentul nu a putut dovedi această eroare ; că, ast-fel fiind, nu putea fi numit într'o funcțiune, în care calitatea de român se cere ca condițiune esențială a numirii și deci recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat ;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, Secția I

Audiența de la 7 Iunie 1907

Președenția D-lui SC. POPESCU, Prim-Președinte

Luca D. Zissu cu D. Balian

Camera arbitrală.— Competința ei.— Vânzare de produse efectuată direct de producător, fără mijlocirea bursei. — Incompetința camerei arbitrale de a judeca deferendul dintre vânzător și cumpărător. (Art. 4 și 51 din legea burselor și art. 100, 101 și 102 din regul. acelei legi).

Se consideră ca operațiuni de bursă orî-ce operațiune făcută în bursă de un membru al corporației bursei, precum și orî-ce operațiune făcută de mijlocitorii oficiali sau suplimentari, în, sau afară de bursă ; că de asemenea, camera arbitrală n'are căderea de a judeca de cât contestațiunile isvorâte din operațiuni de bursă, înregistrate în actele și registrele bursei.

Ast-fel, dacă o vânzare de produse s'a făcut direct de către un producător agricol, și nu la bursă, camera arbitrală nu are cădere să judece această afacere.

Decisiunea comercială No. 28/907.— Casată, după recursul făcut de Luca D. Zissu, decizia No 8

pronunțată de camera arbitrală a Bursei din București, în proces cu D. Balian.

Curtea,

Ascultând pe d-l advocat C. L. Naumescu din partea recurentului în desvoltarea motivelor de recurs ;

Pe d-l advocat Dragu din partea intimatului în combateri ;

Deliberând,

Asupra motivalui I de casare ast-fel formulat :

« Exces de putere și violarea art. 54 pr. civ. art. 51 din legea Burselor de comerț și art. 101 și 102 din regulamentul acelei legi.

« Legea Bursei, înființând o jurisdicțiune specială pentru rezolvarea contestațiunilor isvorâte din operațiunile de bursă deoară la dreptul comun și prin urmare competența acestei instanțe excepționale trebuie restrânsă în mod strict, numai la cazurile deferite expres prin legea judecătoarei camerei arbitrale

« Regulamentul aceleiași legi arată și definește în art. 100 și urm. ce se înțelege prin operațiuni de bursă ; iar art. 101 referitor la producătorii agricoli stabilește că pentru aceștia negocierea produselor lor nu poate constitui o operațiune de bursă de cât dacă este făcută personal și în bursă.

« Noi am dovedit înaintea Camerei arbitrale că operațiunea nu s'a făcut în Bursă, căci atunci ar fi trebuit să existe notele de încheiere cerute de art. 102 din regulamentul, care se fac și se vizează în momentul chiar al încheierii tranzacțiunii borderoul încheiat a patra zi, (7 Noembrie) de mijlocitorul oficial nu dovedește alt-ceva de cât plata curtajului legal plătit de cumpărător.

« Aceste lucruri fiind stabilite, Camera arbitrală a comis un exces de putere, când a reținut și judecat acest proces, ce nu intră în competența sa, violând în afară de textele sus citate și marele principiu că nimeni nu poate fi sustras de la judecătoria sa naturală ».

Având în vedere că din deciziunea No. 8/907 a Camerei arbitrale a bursei din București rezultă că, cu ocazia diferendului ce era chemată să judece relativ la diferența de preț a unei cantități de 4200 hectolitri grâu ce D. Balian pretindea că i s'ar fi predat în minus din cantitatea de grâu ce cumpărase de la Luca D. Zissu cu contractul din 4/17 Noembrie 1906 și pe care a fost nevoit să și-o procure prin mijlocitorul oficial Chr. Damalidi, recurentul Luca D. Zissu a ridicat excepțiunea de incompetență a acelei instanțe speciale susținând că afacerea nu era o operațiune de bursă din cele deferite ei în mod expres prin lege : că totuși camera arbitrală s'a declarat competentă și judecând pricina, a condamnat pe recurent să plătească intimatului Balian, suma de 2838 lei, plus 75 lei cheltueli de judecată ;

Având în vedere art. 4 și 51 din legea asupra burselor de comerț, cum și art. 100, 101 și 102 din regulamentul asupra acestei legi ;

Considerând că din cuprinsul acestor articole reese că se consideră ca operațiune de bursă, orî-ce operațiune făcută în bursă de un membru al corporației bursei precum și orî-ce operațiune făcută de mijlocitorii oficiali sau suplimentari în sau afară de bursă și că Camera arbitrală n'are căderea de a judeca de cât contestațiunile isvorând din operațiuni de bursă, înregistrate în actele și registrele bursei, că numai prin excepțiune, producătorii agricoli și numai pentru produsele agricole cultivate de dânsii au dreptul a negocia personal sau prin direcțiunile docurilor, aceste produse în bursă ;

Considerând, în specie, că contractul pentru vânzarea a circa 2500 chile grâu constată că a fost încheiat în ziua de 4/17 Noembrie 1906, la București, nu însă la bursă, direct între recurentul Luca D. Zissu, proprietar, și arendașul moșiei Orezul din județul Ialomița, ca vânzător și D. Balian ca cumpărător și prin el se specifică

că cantitatea vândută era grâu din recolta anului 1906 după sus zisa moșie; că împrejurarea că peste trei zile adică la 7 Noembrie cumpărătorul D. Balian s'a prezentat la bursă și a plătit agentului de mărfuri și cereale Chr. Damalidi curtagiul pentru această vânzare, constată borderoul liberat de acesta sub No. 487, nu poate schimba modul negocierii, adică să se pretindă că ar fi vorba de o operațiune de bursă; că, din contră, contractul constată că operațiunea nu a fost încheiată în bursă; că, dacă negocierea se făcea acolo curtagiul ar fi trebuit să fie plătit în aceeași zi, iar nu după trei zile; că pentru operațiunile încheiate în bursă art. 102 din regulament prevede că, pentru a fi considerate ca operațiuni de bursă, trebuiesc să fie constatate prin note de încheiere date de părți și pe care se aplică timbre, note vizate în localul bursei de unul din mijlocitorii oficiali respectivi, spre a putea fi ast-fel înscrise prin îngrijirea secretarului în actele bursei chiar în ziua când operațiunea a avut loc, note care în speță nu există;

Că într-un cât este constat că vânzarea s'a făcut direct de recurentul Luca D. Zisu ca producător agricol și nu la bursă, Camera arbitrală a bursei din București nu avea cădere să pipăie această afacere; că, dar, declarându-se competente și judecând diferendul dintre părți a violat art. 4 și 51 din legea asupra burselor de comerț și art. 101 din regulamentul pentru punerea în aplicarea acestei legi, comițând cu modul acesta și un abuz de putere;

Considerând că într-un cât motivul I de casare se găsește întemeiat, fără interes a se mai uita în cercetarea și celui de al II-lea motiv invocat de recurent;

Având în vedere că recursul fiind admis pentru incompetența primei instanțe, nu e cazul de evocarea fondului cum prescrie art. 58 din lege; că în așa caz rămâne ca cel în drept să introducă acțiune regulată înaintea instanței competente;

Văzând și cererea de cheltueli de judecată făcută de recurent;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

(ss) Sc. Popescu, M. Vidrașcu, M. Gr. Ciocârdia, G. Buzdugan St. Mladoveanu

Grefier, (s) N. Brătianu

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI Secția I

Audiența de la 13 Aprilie 1907

Președenția D-lui C. NICULESCU, Consilier

Societatea comercială Franco-Română cu M. Schwartz

Decizia Comercială No. 11

Legea Burselor. — Camera arbitrală. — Uzuri comerciale. — Regulamentul uzurilor portului Brăila din 30 Martie 1906. — Daune. — (Art. 56 din legea burselor și art. 82, 83, 105 și 106 din regulamentul uzurilor portului Brăila).

Conform art. 56 din legea burselor, Camera arbitrală și de conciliație judecă, nu numai în conformitate cu legea și regulamentele comerciale, dar și cu uzurile comerciale.

Ast-fel, conform uzurilor comerciale, în portul Brăila vasele angajate spre ernoare, se navloșesc cu prețul fix pentru tot timpul ernoatului, care începe din ziua încărcării până la 1 Martie viitor stil vechi al fie-cărui an, dată la care toate vasele angajate spre ernoare trebuie să fie descărcate, afară de convențiunii speciale; iar în caz când Dunărea nu va fi liberă până la acea dată, navlositorul va avea dreptul la 10 zile libere de stalii de la deschiderea navigației.

Curtea,

Având în vedere motivul de casare invocat de recurenta societatea comercială Franco-Română ast-fel formulat:

«Violarea legii și abuz de putere. În adevăr camera susținând că a constat o culpă, culpa mea, acordă reclamatului M. Schwartz daune (contra stalii) mai mari de cât cele prevăzute în regulamentul ei, și pe care eu i le oferisem, violând prin aceasta art. 56 din legea burselor combinat cu art. 106 și 83 din regulamentul uzurilor portului Brăila din 30 Martie 1906».

Având în vedere deciziunea atacată cu recurs din care se constată că recurenta închiriind de la intimatul M. Schwartz șlepu «Buby» cu o capacitate de 14000 hect. cu destinația pentru Sulina spre iernare, recurenta urma, conform uzurilor în privința iernării unor asemenea vase să-l descarce și să-l restituie la deschiderea navigațiunii, și cum recurenta nu s'a conformat acestei îndatoriri a fost obligată să pună la dispoziția intimatului M. Schwartz zisul șlep cel mai târziu până la 10 Aprilie anul curent și să-l plătească câte 140 lei pe fie-care zi de la 26 Martie 1907 până la restituirea șlepuului plus 60 lei cheltueli de judecată;

Având în vedere art. 56 din legea asupra burselor de comerț dupe care camera arbitrală și de conciliațiune va judeca conform legii și regulamentului asupra burselor, conform uzului și legilor comerciale.

Având în vedere că conform regulamentul uzurilor portului Brăila, vasele angajate spre iernare se navloșesc cu prețul fix pentru tot timpul iernatului (art. 105), iar termenul iernării începe din ziua încărcării vasului și până la 1 Martie viitor stil vechi al fie-cărui an. La această dată toate vasele angajate spre iernare trebuie să fie descărcate, afară de convențiunii speciale. În caz când Dunărea nu va fi liberă până la acea dată, navlositorul va avea dreptul la 10 zile libere de stalii de la deschiderea navigațiunii (art. 106);

Având în vedere că în speță se constată, în fapt, că anul acesta navigațiunea pe Dunăre s'a deschis la 16 Martie și în asemenea caz conform art. 106 din citatul regulament recurenta urma să descarce vasul intimatului ce îl avea angajat spre iernare și să-l pue la dispoziția acestuia până la 26 Martie a. c. ceea ce camera arbitrală constată că recurenta n'a făcut; prin urmare camera era în tot dreptul a fixa după aprecierea sa suma daunelor cuvenite intimatului pentru timpul cât va ține vasul peste arătata dată, într-un cât părțile n'au prevăzut quantumul lor prin contractul intervenit între dânsle;

Având în vedere că art. 82 și 83 din regulamentul uzurilor invocate de recurent în susținerea motivului pe care își întemeiază recursul său, stabilesc regula comună pentru încărcarea și descărcarea vaselor, arătând de când și cum era a curge zilele de stalii și prețul lor în cazul când nu s'a stipulat și contra stalii aceasta la încheierea unei navlosiri;

Având în vedere că regula stabilită prin citatele articole nu poate fi aplicabilă și vaselor angajate spre iernare, căci navlosirea unor asemenea vase are regulile ei speciale prevăzute anume de art. 105 și 106 din citatul regulament, ne acordându-se stalii sau contra stalii, de cât numai în cazul când Dunărea nu va fi liberă până la 1 Martie, și atunci navlositorul are dreptul numai la 10 zile libere de stalii, calculat de la deschiderea navigațiunii fără nici o plată în lipsă de stipulații contrarii;

Că așa fiind, camera arbitrală apreciind daunele cuvenite intimatului în alt-fel de cât suma fixată prin art. 83 din regulamentul uzurilor portului Brăila, n'a săvârșit nici un abuz de putere și nici nu a violat acest articol care nu este aplicabil în speță, după cum s'a arătat mai sus, deci motivul invocat de recurentă este neîntemeiat, și prin urmare și recursul său, și ca atare, cată a se respinge.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIA II

Audiența de la 8 Iunie 1907

Președenția D-lui D. NEGULESCU, Judecător

Gr. și Aneta Ștefănescu cu D-na Maria V. Ștefănescu

Sentința No. 289

Acțiune în anulare — Vânzări săvârșite în afară de cazurile specificate de art. 1307 C. civil. — Dacă erezii colaterale pot cere anularea unor asemenea acte. — Dacă aceiași erezi pot cere anularea aceluiași acte în cazul art. 940 C. civil. — (Art. 940 și 1307 C. civil).

1. Acțiunea de anulare de care se ocupă art. 1307 C. civil, aparține exclusiv numai erezilor rezervatari, iar nu și erezilor colaterali.

Prin urmare, erezii colaterali n'au calitatea de a cere anularea vânzărilor săvârșite în afară de cazurile specificate de art. 1307 C. civ.

De asemenea, moștenitorii nerezervatari, nu pot exercita asemenea acțiune în anulare, nici în cazul prevăzut de art. 940 C. civil, de oare ce, dispoziția sus zisului text de lege, nu este făcută de cât în interesul apărării rezervei.

Tribunalul,

Având în vedere că atât din coprinsul acțiunii introductivă înreg la No. 2203 din 1907, cât și din concluziunile puse de reclamanții Gr. Ștefănescu și Aneta Ștefănescu rezultă că aceștia, în calitate de frate și soră ai decedatului Locotenent Vasile Ștefănescu, cer: 1) anularea actelor de vânzare din ziua de 10 Iunie 1899, prin care decedatul Vasile Ștefănescu vinde cumnatului său Petre Velescu, imobilul din strada 10 Maiu No. 21, precum și actul din 6 Noembrie 1902 prin care Petre Velescu, vinde același imobil surorii sale D-na Maria V. Ștefănescu, soția primului vânzător; și al 2) restituirea unui ceasornic și seapte decorații ce au aparținut decedatului Vasile Ștefănescu, iar în caz contrari valoarea lor de lei 3000;

Având în vedere că reclamanții își întemeiază cererea lor de anularea actelor mai sus menționate pe următoarele motive:

1) Că este o vânzare între soți prin persoană interpusă și, ca atare, nulă, potrivit dispozițiilor art. 1307 c. c.;

2) Că sus zisa vânzare ar constitui o donațiune deghizată sau prin persoană interpusă și, prin urmare, conform art. 940 c. c. este asemenea nulă;

Considerând că acțiunea de anulare de care se ocupă art. 1307 c. c. aparține exclusiv numai erezilor rezervatari, și aceasta rezultă din dispozițiile finale ale zisului text de lege, care se exprimă cu cuvintele: în toate cazurile moștenitorii rezervatari ai părților contractante au dreptul de a ataca o asemenea operațiune, dacă ele ascund beneficii indirecte;

Considerând, prin urmare, că vânzările săvârșite în afară de cazurile specificate de art. 1307 C. c. sus citat neputând fi atacate de cât numai de erezii rezervatari iar nu și de moștenitorii colaterali, cum sunt în speță reclamanții, urmează deci, că acțiunea este neîntemeiată, fiind făcută de niște persoane care n'au calitate;

Considerând că nici în cazul prevăzut de art. 940 c. c. moștenitorii nerezervatari nu pot exercita acțiunea de anulare, de oare-ce dispozițiunea sus zisului text de lege nu este făcută de cât în interesul apărării rezervei, întru cât el se referă la art. 939 din c. c., care vorbește de cotitatea disponibilă și de rezervă; deci numai rezervatarii au dreptul a ataca asemenea acte, iar nu și moștenitorii nerezervatari;

Că prin urmare, din toate punctele de privire acțiunea reclamanților trebuie respinsă;

Considerând că referitor la restituirea ceasornicului și cele 7 decorațiuni ce au aparținut decedatului V. Ștefănescu, intimata recunoaște că aceste obiecte sunt în posesia sa, însă că și reclamanții îi datorează dota, precum și cheltuelile făcute cu înmormântarea decedatului său soț;

Considerând că intimata având a primi de la reclamanții dota sa precum și cheltuelile de înmormântare, urmează că dânsa are un drept de detențiune asupra acestor obiecte și, prin urmare este îndreptățită a le reține până la executarea obligațiunei reclamanților.

Pentru aceste motive, tribunalul, respinge acțiunea, etc.

(ss) D. Negulescu, L. N. Ștefănescu.

p. grefier (s) G. N. Cristescu

TRIBUNALUL JUDEȚULUI COVURLUI, S. II

Audiența de la 2 Septembrie 1904

Președenția D-lui I. S. IANCULESCU, judecător de ședință

Wilhelm Funt cere declararea în stare de faliment a def.

Kommrover

Faliment. — Sentință declarativă de faliment. — Drept de opoziție. — Dacă în asemenea materie se aplică art. 151 pr. civ. — Art. 711 și 944 c. com. și 151 pr. civ.

Falimentul fiind o procedură excepțională regulamentată de disp. cărților III și IV c. com. care nu coprinde nici o dispoziție echivalentă cu aceea a art. 151 pr. civ., acest articol nu e aplicabil în materie de faliment.

Tribunalul,

Asupra cererii făcută de d. avocat al pârâtului I. Kommrover de a se aplica art. 151 pr. civ. în privința pârâților lipsă;

Având în vedere că falimentul este o materie excepțională regulată în întregime de dispozițiile cărții a III-a și a IV-a a c. com. care nu cuprinde nici o dispoziție echivalentă cu cea a art. 151 pr. civ.;

Având în vedere că dacă art. 151 pr. civ. și-ar avea aplicația în materie de faliment, ar urma, potrivit al. 2 al art. 151 pr. civ., că la a doua înfățișare să se dea o hotărâre fără drept de opoziție, or sentința declarativă de faliment se dă în orî-ce caz cu dreptul de opoziție;

Având în vedere că admitând sistemul aplicării art. 151 pr. civ., în materie de faliment, s'ar ajunge la rezultatul, că orî de câte orî sunt mai mulți creditorii, să se amâne cererea de declarare, pentru ca la a doua înfățișare, potrivit al. 2 art. 151, să se dea o hotărâre fără drept de opoziție. Și atunci se naște întrebarea: ce rost au cuvintele din art. 704 c. com. că dreptul de opoziție îl are orî-ce parte interesată sau orî-ce creditor;

Că prin urmare din cele descrise mai sus, rezultă: în materie de faliment nu-și poate avea aplicația art. 151 pr. civ. și deci cererea făcută de avocatul pârâtului este nefondată.

Pentru aceste motive, Tribunalul, respinge cererea de aplicarea art. 151 Pr. civ.

(ss) I. S. Ianculescu, Th. Missir.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ROMANAȚI

Audiența de la 26 Aprilie 1907

Președenția D-lui GH. L. DIMITRIU, Membru de ședință

D-r I. Cernătescu, cere ancheta în futurum

Ancheta «in futurum». — Dacă cu ocazia facerii unei asemenea anchete, se poate discuta lipsa de răspundere a părții, sau raportul juridic al părții chemată în anchetă. — (Art. 66 și 58 pr. civilă).

Legiuitorul procedurii civile din 1900 a introdus procedura anchetei «in futurum» hotărând că, ori-cine are interes să constate o depunere de martori, o stare de bunuri nemișcătoare, etc., va putea cere judecătorului competent, potrivit art. 58 și urm. chemarea de urgență înaintea sa a părților interesate pentru stabilirea cererii sale; că însă, cu ocazia cererii unei asemenea anchete nu se poate discuta nici lipsa de răspundere, nici lipsa raportului juridic a părții chemată în ancheta «in futurum», asemenea chestiunii având a se decide cu ocazia procesului ce partea ar intenta.

Tribunalul,

Având în vedere că cererea petiționarului Dr. I. Cernătescu are de obiect ordonarea unei cercetări locale pentru a se constata stricăciunile făcute la proprietatea sa din comuna Câmpeni, cu ocazia răscoalelor țărănești, precum și evaluarea pagubelor cauzate, pentru a-i servi ca acte probatorii într'un proces ce voește a intenta;

Văzând că se cere citarea Primăriei comunei Câmpeni și a Statului reprezentat prin Ministerul de Interne;

Că Statul prin avocatul său susține că este rău introdus în cauză, نہ fiind în nimic răspunzător de cele întâmplate și ne datorând nimănui nici o despăgubire, — deci cere a fi scos din acest proces;

Văzând art. 66 al. ultim pr. civ.;

Considerând că legiuitorul procedurii civile din 1900 a introdus procedura anchetei *in futurum*, hotărând că ori-cine are interes să constate o depunere de martori, o stare de bunuri nemișcătoare, etc., va putea cere judecătorului competent, potrivit art. 58 și urm., chemarea de urgență înaintea sa a părților interesate pentru stabilirea cererii sale;

Considerând că această procedură, care nu era cunoscută sub codul de procedură anterior celui în vigoare azi, a fost introdusă spre a da posibilitate părții interesate a constata judecătorește și de urgență o dovadă ce e pe cale să dispară și care poate servi într'un eventual proces viitor, după cum se vede din expunerea de motive ce însoțește proiectul procedurii civile din 1900; că, prin urmare, această anchetă fiind numai o formă de procedură și de natură urgentă, partea chemată de reclamant nu ar putea opune un incident relativ la inexistența vr'unui raport juridic și deci inexistența vre-unei obligațiuni față cu reclamantul, căci un atare incident, fiind relativ la însuși fondul unui proces, nu ar putea fi opus și deci discutat cu ocaziunea unui act de procedură;

Considerând că dovada existenței unui raport juridic poate comporta discuțiuni lungi și deci amânări pentru ca părțile să producă probele ce au și care în lipsă de acte care să pue tribunalul în măsură de a se pronunța de îndată, să necesiteze probe cu martori, etc., deci timp îndelungat; că însă scopul legiuitorului, când a organizat procedura anchetei *in futurum* a fost tocmai de a da posibilitate părții interesate ca mai înainte de a porni proces, să poată constata o declarație, o părere, un fapt, care mai târziu nu s'ar putea constata;

Considerând că din toate acestea, rezultă că prin părțile interesate din art. 66 al. ultim pr. civ., trebuie a se înțelege partea reclamantă și partea contra căreia reclamantul voește a opune cele ce voește a constata cu ocaziunea anchetei *in futurum*; că, a decide contrariul, am ajunge la rezultatul ca ancheta *in futurum* să devie dese ori iluzorie, cum ar fi cazul când un martor ar fi pe moarte și până ce tribunalul cu procedura greoaie a probelor ar stabili existența unui raport juridic ce

naște obligațiunea, martorul să înceteze din viață, sau cazul când pârâtul ar fi distrus lucrul altuia și cu ocaziunea anchetei ce s'ar cere de reclamant, pârâtul să opue lipsa de interes a reclamantului ca ne fiind proprietar, iar tribunalul să găsească că mai întâi reclamantul să-și dovedească proprietatea lucrului distrus, pentru ca să decidă dacă reclamantul are interes a face ancheta *in futurum*; că legiuitorul nu poate reglementa un drept care să poată deveni iluzoriu — și judecătorii sunt ținuți a interpreta legea ast-fel în cât scopul legii să fie atins;

Văzând că pentru toate aceste motive trebuie să decidem că cu ocaziunea cererii unei anchete *in futurum* nu se poate discuta lipsa de răspundere, lipsa unui raport juridic a părții chemate în ancheta *in futurum*; că, prin urmare în speță, dupe cum locuitorii cari au săvârșit devastările n'ar putea cere ca mai întâi să se dovedească că ei le-au săvârșit pentru a se dovedi răspunderea lor, deci existența raportului juridic între ei și proprietarul devastat — singurul caz când ar putea fi considerai, dupe opinia noastră, ca părți interesate — căci pentru a se dovedi că ei au săvârșit devastarea, este necesară o acțiune ordinară, tot așa nici Statul nu poate opune cu ocaziunea procedurii anchetei *in futurum* lipsa sa de răspundere, această chestiune urmând a se decide tot cu ocaziunea procesului ce partea i-ar intenta;

Că ast-fel fiind, urmează a se respinge cererea Statului și a se admite cererea d-lui I. N. Cernătescu;

Pentru aceste motive, Tribunalul, admite, etc.

Președintele S. V. (s) Gh. L. Dimitriu

Grefier (s) C. Alexandrescu

INFORMAȚIUNI

Anunțăm că în editura *Curierului Judiciar*, s'aput sub presă și că va apare la 1 Septembrie a. e. **IDEIA SOCIALISTĂ ȘI KARL MARX**, studiu critic, de d-l *Anibal Teodorescu*, doctor în drept din Paris, avocat, membru în comitetul de redacție al ziarului nostru, cunoscut cititorilor prin savantele și interesantele sale articole economice ce s'au publicat în «*Curierul Judiciar*»,

Volumul format mare, tipărit cu foarte multă îngrijire, pe hârtie de lux, va cuprinde 23 coale tipar (360 pag.) din care 16 coale s'au și tipărit până acum, și se va pune în vânzare cu 6 lei exemplarul.

Persoanele cari se vor grăbi a se înscrie ca abonai și trimete costul mai înainte de 1 Septembrie data apariției, vor beneficia de 1 leu.

Acei ce vor dori să le aibă legate, vor trimete în plus 2 lei pentru legătura în pânză și lei 3 cu pielea la color.

A apărut: CODUL GENERAL AL ROMÂNIEI, coprinzând: codurile, toate legile și regulamentele uzuale în vigoare 1856-1907, în 3 volume, adnotate cu jurisprudența română, de d-l *Hamangiu*, revăzute, complectate și aduse la curent până la zi, elegant legate în piele flexibilă.

De vânzare la *Curierul Judiciar*, Calea Rahovei 5, București.

Se expediază la cerere, contra valoare mandat postal sau ramburs.

Prețul lei 40 câte-și trele volumele.